

Η ΕΝ ΠΥΛΑΡΩ

ΔΙΠΛΗ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ.

Διπλὸν στυγερὸν κακούργημα διεπράχθη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ εἰς μέρη κεντρικώτατα τοῦ Δήμου Πυλαρέων τὴν 3 Ἰσταμένου.

Δύο χρηστοὶ καὶ ἐντιμοὶ πολῖται, στηρίγματα πολυμελῶν οἰκογενειῶν, πλήρεις δὲ ἔτι νεότητος καὶ ἀκμῆς, ὁ Ἀνδρέας Θεοδωράτος καὶ ὁ Θεόδωρος Μαγκανιάς, ἐφονεύθησαν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ὑπὸ ἐχθρῶν των πολιτικῶν, γενόμενοι θύματα τῆς μᾶλλον ἀγρίας καὶ θυρώδους ἐπιθέσεως, τὸ δὲ φοβερώτερον εἶναι ὅτι πραγματικὸς αὐτουργὸς τῆς μιᾶς τῶν ἀνθρωποκτονιῶν τούτων, τῆς τοῦ Ἀνδρέου Θεοδωράτου, καὶ κύριος παραίτιος τῆς ἄλλης, τῆς τοῦ Μαγκανιά, εἶναι ἄνθρωπος ἐπιδιώκων τὸ Δημαρχικὸν ἀξίωμα τοῦ Δήμου Πυλαρέων καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔλαβον χώραν αἱ πράξεις αὗται καὶ ἐκ πολλῶν γεγονότων ἅπερ κατωτέρω θέλομεν ἀναφέρει, δύναται τις εὐλόγως νὰ συμπεράνῃ αἱ δύο αὗται ἀνθρωποκτονίαι ἦσαν τὸ ἀποτέλεσμα οὐχὶ στιγμιαίας τινὸς ἐξάψεως, ἀλλὰ προδιαγεγραμμένου καὶ προμελετημένου σχεδίου καὶ εἶχον ὡς ἐλατήρια οὐχὶ σπουδαῖον τινὰ προσωπικὸν λόγον, ἀλλὰ μόνον τὸ πολιτικὸν πάθος καὶ συμφέρον.

Ἐν τούτοις ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἵτινες ὅπως δυνήθῃσι νὰ σώσωσι τοὺς αὐτουργοὺς τῶν ἐγκλημάτων τούτων, καὶ ἰδίως τῶν προταίτιον αὐτῶν πραγματικῶν δὲ αὐτουργῶν τοῦ φόνου τοῦ Ἀνδρέου Θεοδωράτου

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ

ΔΕΜΟΤΑΚΕΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΟΥΛΕΙΟ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Γ. Κατσαμπούρη, από της επικειμένης δικαίας αὐτῶν τιμωρίας, ἔσπευσαν νὰ διαδώσωσι μύρια ψεύδη, διαστρέφοντες τὰ πράγματα καὶ προσπαθοῦντες ν' ἀποπλανήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην. Διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν καλὸν νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ἐκθέσωμεν τὰ περὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ὡς ἔλαβον χώραν καὶ ὡς ἐκθέτουσι ταῦτα πλείοι μάρτυρες· αὐτῷ τῷ καὶ ὅπως ἀμερόληπτοι, καθὼς ὅχι μόνον μὴ ἀνήκοντες εἰς τινὰ τῶν ἐν Πυλάρῳ διαμαχομένων μερίδων, ἀλλὰ καὶ ὅπως ξένοι οὔτε δὲ λόγον ἔχοντες, οὔτε ἱκανοὶ ὄντες νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν πρὸς βλάβην τῶν κατηγορουμένων, διότι οἱ μάρτυρες ἐφ' ὧν ἡμεῖς ζητιζόμεθα εἶναι ὁ Στρατιωτικὸς ἀρχίατρος Σκοῦρος καὶ οἱ Ἱατροὶ Τριανταφυλλίδης καὶ Ζερβός, οἱ ἐν Πυλάρῳ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης, εὐζωνοὶ καὶ χωροφύλακες, εἰς δημότης ἄλλου Δήμου παρευρεθείς κατὰ τὴν πρᾶξιν καὶ ἄλλοι τινὲς μάρτυρες, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων τῶν ὁποίων οὐδεὶς θὰ δυνήθῃ ν' ἀμφισβητήσῃ.

Κατὰ τοὺς μάρτυρας δὲ τούτους αἱ πράξεις περὶ ὧν πρόκειται ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς.

Τὴν πρῶταν τῆς 3 ἰσταμένου μηνός ὁ Γεράσιμος Κατσαμπούρης ὅστις εἶναι ἤδη ὑποψήφιος Δήμαρχος ἐν τῷ Δήμῳ Πυλαρέων καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ βίαιος καὶ ὁ ἐπιθετικὸς χαρακτήρ μαρτυρεῖται ἐκ τῶν κατωτέρω δημοσιευομένων βουλευμάτων καὶ ἄλλων τοιούτων ὡς καὶ ἀποφάσεων τὰς ὁποίας βραδύτερον θέλομεν δημοσιεύσει, παραλαβὼν τοὺς φίλους καὶ ὁπαδοὺς του Γαβριὴλ Μπατιστάτου Κομπορόζου, πολλὰς ἐπίσης ἔχοντα εἰς τὴν ῥάχην του καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, Σπυρίδωνα Βαλιανάτον Λιόσσον καὶ Λουκᾶν Παπαθεωμά-

τον, μετέβη ἐκ τῆς ἐν Μαργετᾶτοις οἰκίας του εἰς Ἁγίον Εὐφημίαν καὶ παρεκάθησον εἰς τὸ ἐκεῖ Κας-φενεῖον τοῦ Γερασίου Ποτομιάνου Κερνοβά, ὀλίγον ἀπέχον τῆς οἰκίας τοῦ φονευθέντος Ἀνδρέου Θεοδωράτου, σπουδαίου πολιτικοῦ ἀντιπάλου τοῦ Γερασίου Κατσαμπούρη, ἐνῷ δὲ ἔμενον ἐκεῖ συνέβη νὰ διαπληκτισθῶσι δυο παῖδες, ὁ Εὐσταθῆσις Παπαδάτος ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τοῦ Κατσαμπούρη καὶ ὁ Ἀριστόδημος Χλωρός ἐξάδελφος τοῦ φονευθέντος. Ἄμα ἰδὼν τὴν συμπλοκὴν ταύτην ὁ Σπυρίδων Βαλλισινάτος ἡ Λιόσος ἠγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ ὤρμησε νὰ κτυπήσῃ τὸν παῖδα Ἀριστόδημον Χλωρόν. Παρενέβησαν τότε οἱ Διονύσιος Πολλάκης καὶ Λεωνίδας Λιθαδᾶς ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν διαλύσωσι τὴν συμπλοκὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμποδίσωσι τὸν Λιόσσον ἀπὸ τοῦ νὰ κτυπήσῃ τὸν παῖδα Χλωρόν, ἀλλ' οὗτος ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐπετέθη κατ' αὐτῶν ἀρπάσας σὺν ἑνὶ τῶν Λιθαδᾶν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοὺς ἠνάγκασε ν' ἀπομακρυνθῶσι, τότε δ' ἐγερθεὶς ὁ Γεράσιμος Κατσαμπούρης ἤρπασε τὸν παῖδα Ἀριστόδημον Χλωρόν καὶ ὤθη αὐτὸν ὁπρόχων βιαίως πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἀνδρέου Θεοδωράτου εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὁποῖου εὖτος ἐκοιμήατο. Οὗτος ἐξύπνησε τότε ὡς ἐκ τοῦ γενομένου θορύβου καὶ ἀντιληφθεὶς τὰ γενόμενα κατήλθεν εἰς τὴν ὁδόν, ἡμίγυμνος ὡς ἦτο, καὶ ἔλαβε τὸν παῖδα Χλωρόν ἐκ τῆς χειρὸς ὅπως τὸν ἀπομακρύνῃ, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Γαβριὴλ Μπατιστάτος Κομπορόζος ἐκράυγασε « τί τὸν φυλάτε βαρῆτε του » καὶ τότε ὁ μὲν Λιόσος ἤρπασεν ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἔστρεψε πρὸς τὰ ὀπίσω, ὁ δὲ

Κατσαμπούρης ἐξήγαγεν, ὅπερ ἔφερεν πιστόλιον ὅπως πυροβολήσῃ κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πιστόλιον ἐξήχθη μετὰ τῆς θήκης, ὕψωσεν αὐτὸ καὶ κατέφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Θεοδωράτου σφοδρὸν κτύπημα δι' αὐτοῦ, ὥς ἐκ τοῦ ὁποίου ἔπεσεν οὗτος ἀναίσθητος κατὰ γῆς. Ἐπέπεσαν τότε κατ' αὐτοῦ ἅπαντες, δηλαδὴ ὁ Κατσαμπούρης, ὁ Κομπορόζος, ὁ Λιόσος καὶ ὁ Παππαθωμάτος, καὶ ἀφοῦ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐκτύπουν αὐτὸν διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν των, τὸν ἤρπασαν καὶ ἔρριψαν ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν τοῦ κρηπιδώματος καὶ δύο μέτρα κατωτέρω αὐτοῦ κειμένου σωροῦ λίθων ὀρόθεν οἰμόφυρτον καὶ ἄπνουν σχεδὸν παρέλαβεν ἡ αἰσχρὴν αὐτοῦ καὶ μετέφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐνθα μετὰ πινος ὥρας ἀπεβίωσε, τοῦ θανάτου αὐτοῦ προελθόντος κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἱατρῶν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τραύματος τοῦ ὑπὸ τοῦ Κατσαμπούρη ἐπενεχθέντος.

Μετὰ τὴν φρικαλέαν καὶ ἀγρίαν ταύτην σκηνὴν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου καὶ δραστηρίου ἐνωματάρχου Ζάχα σύληψιν τῶν Κατσαμπούρη καὶ Κομπορόζου, ὁ συναυτουργὸς αὐτῶν Βαλλιανάτος ἡ Λιόσος μετέβη εἰς τὸ ἐν Μαρχεϊτάτοις παντοπωλεῖον τοῦ Σπυρίδωνος Σταθάτου ἡ Κουρεντῆ ὅπου εὗρεν ἐκεῖ τὸν Ἰωάννην Ἀνδριοσάτον φίλον καὶ τοῦτον καὶ ὁπαδὸν τὸν Κατσαμπούρη, ἀμφότεροι δὲ ἐξήλθον ἐκεῖθεν ὥπλισμένοι καὶ ἔλαβον τὴν πρὸς τὴν Ἀγίαν Εὐφημίαν ἄγουσαν, ἐκ τῆς ὁποίας διείρχετο μετὰ τοῦ κάρρου τοῦ διευθυνόμενος εἰς Μακρυώτικα ὁ Θεόδωρος Μαγκανιάς, καὶ μόλις συνήντησαν τοῦτον παρὰ τὴν θέσιν Ἐροπόταμον, ὁ Ἀνδριοσάτος

ᾤρμησε κατ' αὐτοῦ, χωρὶς οὐδὲ κἄν λέξις τις μεταξὺ αὐτῶν ν' ἀνταλαχθῇ, καὶ κατέφερεν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ διπλοῦν διὰ μαχαίρας τραῦμα, ὅπερ ἐπέφερεν ἀκαριαίως τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Εἶπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἐκ πολλῶν γεγονότων δύναται τις εὐλόγως νὰ συμπεράνῃ ὅτι τὰ στυγερά ἐγκλήματα, ὧν θύματα ἐγένοντο δύο ἄθωαι καὶ πολυτιμοὶ ὑπάρξεις, ὑπῆρξαν τὸ ἀποτέλεσμα οὐχὶ ἐρεθισμοῦ τινός, ἀλλὰ προδιαγεγραμμένου καὶ προμελετημένου σχεδίου.

Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι κατὰ ἐξῆς: α.) Ὅτι ὁ Γεράσιμος Κατσαμπούρης καὶ οἱ πρεῖς ὀπαδοὶ του μετέβησαν ἐν σώματι καὶ ἔμεναν ἐπὶ ὥρας ἄνευ λόγου εἰς τὸ ἐν Ἀγίᾳ Εὐφημίᾳ καφενεῖον τοῦ Καρναδά β.) Ὅτι ὅτε ἔλαβε χώραν ἡ μεταξὺ τῶν δύο παίδων συμπλοκή, ἀντὶ οὗτοι νὰ παρέμβωσιν ὅπως διαχωρίσωσιν αὐτοὺς, τοῦναντίον ἐπετέθησαν διὰ τοῦ συρσιώτου αὐτῶν Βαλιανάτου ἡ Λιόσου κατὰ τοῦ παιδὸς Χλωροῦ, πρώτου ἐξαδέλφου ὡς ἐρρέθη τοῦ Ἀνδρέου Θεοδωράτου καὶ ἀπεμάχρυναν διὰ τῆς βίας τοὺς Λ. Λιθαδὰν καὶ Δ. Πολάκην, παρεμβάντας ὅπως διαχωρίσωσι τοὺς διαπληκτιζομένους. γ.) Ὅτι ὁ Γεράσιμος Κατσαμπούρης ὥθει βιαίως πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κοιμομένου τότε Ἀνδρέου Θεοδωράτου τὸν παῖδα Χλωρόν, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο δεικνύει ἢ ὅ,τι ἐπεδίωκε παντὶ σθένει ὅπως ἐξερεθίσῃ καὶ ἐξαναγκάσῃ τοῦτον νὰ κατέλθῃ. δ.) Ὅτι ἄνευ οὐδενὸς λόγου καὶ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Θεοδωράτου ὁ Κατσαμπούρης, ὁ Λιόσος καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν μετὰ τὴν ἀγριότητα ἅμα κατῆλθε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

της οίκιας του. έ.) καὶ τέλος ὅτι ἡμέρας τινὰς πρὸ
της πράξεως ὁ Κατσαμπούρης εἰς μὲν τὸν Νικόλαον
Αὐγερινὸν Σινιῶρην ὁπαδὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ σὺγαμβρὸν
τοῦ φονευθέντος Θεοδωράτου εἶπεν ῥητῶς· ὅτι ὁ
φονεὺς τοῦ Ἀνδρέας πᾶσα πολὺ
ἀνακατῶνετε εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ
γρήγορα θὰ φάη τὸ κεφάλαιόν του, εἰς ἄλ-
λους δὲ ὅτι ζητῇ ἢ νὰ σκοτώσῃ ἢ νὰ τὸν σκοτώσουν.

Οὕτως ἐν πάσῃ εἰληκρινίᾳ καὶ ἀκριβείᾳ ἔχουσι τὰ
περὶ τῶν ἀποτροπαίων τούτων ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια
τοσοῦτον τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν λίαν εὐλόγως κα-
τετάραξαν, πᾶν ὅτι δὲ λέγεται καὶ διαδίδεται ὑπὸ
τῶν πολιτικῶν καὶ προσωπικῶν φίλων τοῦ Κατσαμ-
πούρη, μέγιστον ἐχόντων συμφέρον ὅπως οὗτος ἀπο-
φύγῃ τὴν τιμωρίαν τῆς πράξεώς του, πᾶν ὅτι λέγο-
μεν, λέγεται καὶ διαδίδεται ὑπ' αὐτῶν, ἀντικείμενον
πρὸς ὅσα ἀνωτέρω ἐξεθήμεν, εἶναι μῦθοι καὶ ἐπινόημα
τῆς φαντασίας των.

Διαδίδουσιν ὅτι δὴθεν ὁ Ἀνδρέας Θεοδωράτος ἦτο
μεθυσμένος, ὅτι οὗτος ἐπετέθη πρῶτος κατὰ τῶν φο-
νέων του, καὶ ὅτι ὁ θάνατός του προῆλθεν ἐκ τραύ-
ματος ἐπενεχθέντος διὰ σκαμνίου οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Γ.
Κατσαμπούρη, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλου καὶ στηρίζονται εἰς
μάρτυρας ὑπερασπίσεως, τίς εἶδεν πόθεν στρατολο-
γηθέντας. Ἀλλ' ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ τοῦ ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς τραύματος, ἐπενεχθέντος διὰ πιστολίου,
ἐβεβαιώθη διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἱατρῶν, ὅτι δὲ κα-
τήνεγκεν τοῦτο ὁ Γεράσιμος Κατσαμπούρης καὶ ὅτι ἐν
γένει τὰ πράγματα ἔχουσιν ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν
θελεῖ βεβαιωθῇ ὑπὸ δεκάδος ὁλης ἐντιμῶν, ἀμερο-

λήπτων καὶ αὐτοπτῶν μαρτύρων.

Ἄλλως οἱ συγγενεῖς τῶν φονευθέντων καὶ ἡ κοι-
νωνία ἅπασα, πεποιθασιν ἐπὶ τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀ-
νεκραιότητα καὶ τὴν εὐθυκρισίαν τοῦ κ. Πισσαγγελέως
καὶ τῶν δικαστῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ διαλυθῇ βε-
βαίως τὸ ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων καὶ τῶν φίλων
των πλασθὲν κατασκευάσμα, θὰ ἐξακριβωθῇ πᾶσα ἡ
ἀλήθεια καὶ θ' ἀποδοθῇ πλήρης καὶ τελεία δικαιοσύνη.

Ἔπονται τὰ ὅποια ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν Βου-
λεύματα.

Ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 126 τοῦ 1872 Βουλευ-
ματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πλημμε-
λειωδικῶν.

Διὰ ταῦτα.

Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέ-
ρειαν τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἑρετῶν συστηθεομένου κακουργιο-
δικείου τοῦ Γεράσιμου Κατσαμπούρη π. Διονυσίου, γεννη-
θέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς Μαρκατάτα Πυλάρου ἐτῶν 25
ἐμπορὸν καὶ χριστιανὸν καὶ Σάββαν Τσερίγον κάτοικον Πυ-
λάρου διὰ νὰ δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινοῦ
συμφέροντος κινούμενοι συναπεφάσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
ἐπομένης πράξεως καὶ ἕνεκα ταύτης συνομολογήσαντες πρὸς
ἀλλήλους ἀμειβαίαν συνδρομὴν, τὴν ἐσπέραν τῆς 23 Νοβρίου
1871 περὶ τὴν 7 ἢ 8 ὥραν μ. μ. ἐν τῷ χωρίῳ Μαρκατάτα
Πυλάρου ἐν τῇ θέσει Μύλους, ἐκ προμελέτης ἀπεφάσισαν καὶ
ἐσκεμμένως ἐξετέλεσαν ἀνθρωποκτονίαν, φονεύσαντες διὰ
πυροβόλων ὁπλῶν πλήρως περιτίδος καὶ σφαιρῶν τὸν Γεώρ-
γιον Κοσμετάτορ Μπούρη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀργυστολίῳ τῇ 17 Φε-
βρουαρίου 1872 καὶ ἐεδόθη τῇ 23 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΤΕΙΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΗΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ
ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 686 τοῦ 1885 Βου-
λεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ
Πλημμελειοδικῶν.

Διὰ ταῦτα.

Παραπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέ-
ρειαν τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἐφετῶν συστήθησομένου Κακουργιο-
δικείου.

Τὸν Γεράσιμον Δ. Κατσαμπούρην ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπαί-
τιος τοῦ διὰ τὴν 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. 1885 ἐν Μαρκετάτα
Πυλάρου, σκοπῶν ἐκ προμελέτης εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς
νὰ ἐκτελέσῃ ἀνθρωποκτονίαν κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Σταθά-
του, ἀφοῦ προηγουμένως ἠρεθίσθῃ καὶ παρωργίσθῃ ὑπ' αὐτοῦ
διὰ δεινῆς ὑδρεως, ἐπεχείρησε πρὸς τοῦτο ἐξωτερικὴν πρᾶ-
ξιν περιέχουσαν ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ἥτοι κατήγγελεν κατ' αὐ-
τοῦ διὰ βροπάλου τραῦμα κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξεκένωσε
κατ' αὐτοῦ πυροβόλον ὅλον πληρὴς πυρίτιδος καὶ σφαι-
ρῶν, ἀλλ' ἀπὸ ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς του περιστατικὰ
ἀπέτυχε τοῦ ἀνθρωποκτόνου σκοποῦ του, τραυματίσας αὐ-
τὸν δις κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 20 Δεκεμ-
βρίου 1885, καὶ ἐξεδόθη αὐτόθι τῇ 30 ἰδίου μηνὸς καὶ
ἔτους.

Ἐν Ἀργοστολίῳ 10 Ἰουλίου 1895.

Εἰς Πυλαρίνους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ2.Φ12.0002